

Blagorodni gospodine!

Laskavom pozivu, kojim ste me Vašim cijenjenim pismom od 1. t. m. počastili, hoću da se radošne odazovem. Al' moram opaziti, da pogodbe pod kojimi bi ja mjesto ravnatelja narodnog glazbenog zavoda u Zagrebu primiti spreman bio, tečno i približno stoga nemogu navesti, jerbe mi nije poznato koje su dužnosti, a koji učinci toga mjesta, i kad bi trebalo ta čast nastupiti.

Na tom zavodu mogu lih ja ponajprije i osobito skladbom predavati, budući da je to moja struka oko koje sam se najviše bavio, zatim praktični uputak u tipalnih glazbilih (taff-instrumente) t. j. orguljah, skladnoglasniku i glasovirnu, u ovom zadnjem do ciloga usavršenja. U ostala glazbištena glazbila (amplifikationsinstrumente) razumijem se doduše također, al' samo u toliko, u koliko je njihovo poznanje kod skladbounka potrebno.

Nic' imadem pripravljenih izradataka i spisak, na temelju kojih bi se mogao skladbounk hrvatskim jezikom predavati, budući da sam uz pripremu dobrih prevajalaca našega jezika, kratku ali potpunom glazbenom teoriju iz njemačkoga na hrvat. ski preneo.

Na budući da sam njemačkih reditelja, a nije mi inače prilike bilo, da se sa hrvatskim jezikom potpuno upoznadem, da bi se mogao razum sigurno u narodnih izrazih analizirati, to će dakako ta teorija imati svojih nedostataka, ali tehnične glazbene izraze mi sam dovoljno sabrao i složio, te bi se oni mogli razsudjeni i usavršeni n. p. od jugoslav. vjenste akademije za temelj uzeti, a tako bi bilo moguće

skladbenik našim jezikom predavati.

Čim bi se na narodnom glasbenom zavodu ustrojio odsiek za kompoziciju, moglo bi se naći zavod kao konservatorij smatrati, ako i nebi toga imena nosio. Zatim se nemože nješkati, da bi samo uvođenjem takove učevne stolice narodna glasba polot uzeti i usavršiti se mogla: jerbo vještina se kojim god glasilu, bila koliko mu drago, nepomaže ništa ili tek malo k tomu, da narodna glasba u napredak pođe. Moćni, ci skladbenika baviti će se jednako isključivo oko puzpiše, nja narodne glasbe — koje kao skladatelji, koje kao učitelji doćim se to od virtuozah i pjevaćah niti tražiti niti očekivati može.

Kad bi jednom stolica za skladbenik bila podignuta, onda nebi teško bilo ustrojiti također odsiek za pranje glasbe, za ured spjeva (coloraturgrupp), daklamaciju i mi. miku, i tako sad postojeći glasbeni zavod sasvim u jugoslavjanski konservatorij pretvoriti.

To je moja misao glede budućnosti toga zavoda neob. zirući se dakako na sredstva, kojimi bi se potrebni troškovi namirivali.

Na bi ja na glasbenom zavodu svojom snagom, svim oduševljenjem djelovao, može naša blagorodnost odatle suditi, što je narodna glasba uvijek moja najmilija i najvažnija zadaća bila, premda nisam imao nade, da će mi to od kakve zaruge biti.

Smatram za uvjerno to još napomenuti, da nisam — kao što je g. dopisnik u 18. broju „Draželjuba“ kazao —

na prazkom, nego da sam na peštanskom Konzervatoriju
svoje muzikalno znanje postigao, gdje mi je to odlično
u dio palo, da sam osim Diplome prvo mjesto među
slušaateljima zavoda meni dozdjujnice, još i javnu pohvalu
dobio.

Vašem blagodatnom odgovoru nadajni se
ostajem

s dubokim poštanjem
Vaše blagorodnosti

počaran sluga
Franjo L. Koch

U Osičku dne 8. travnja. 1867.

(per toj rjez)

14. 1. 1867.

Proj 23

1867

